

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jahrbuch für das Oldenburger Münsterland

Vechta, Oldb, 1969-

Louise Lucas: Dei Sünnenblaum

urn:nbn:de:gbv:45:1-5285

Louise Lucas

Dei Sünnenblaum

Dei lüttke Junge gröww dat Saot
in dei Eern rin,
un dann kaomet Wind un Rägen
un dei Sünnenschien.
Sinnig quält sik ein greunet Spier
dör dei schwatten Eern.
Wull bedrewet gern
ein staotske Blaumen weern.

Dei lüttke Junge stünd in'n Gorn
bi dei Planten dicht un fröög:
„Mame durt't noch lange,
kaomt dei Blaumen nich?“

Endlich heff sien Teuwen lohnt,
up dei Stängelspitze eine Blaume thront.
Straohlend kiekt dei Kinneroogen
un dat Mündken lacht
wekker heff so'ne moije Blaume
bloss för mi utdacht?

Karl-Heinz Lübbehusen

Dweerige Lüüe

De is rein nix nich recht tau maoken,
se bruukt alltied 'nen Jäökepaohl.
Tau elke Tied kanns du se draopen
geihs du de Straoten up un daol.

Us Herrgott un uk düsse Welt,
kien einer is ehr nao den Schnaot.
Se sünd up gneisen fardig stellt,
häbbd alltied Dweerigkeit paraot.

Morgens all dat Sünnschienweer
is gaor nich recht, se frait sik nich,
se wünsket 'n Rägenschuur d'her
mit dicke Draopens in 't Gesicht.

Sühst du eis Fraid in ehr Gesicht
un uk maol 'n bätten gauen Sinn,
dann segg ik di, verseih di nich
de werd schon weer watt dweerget finn'n.

De gaiht et blots d'rüm recht tau häbben
wat annere meent, wat scheert ehr dat.
Un dweerig gaoht se in ehr' Bedden
maol gaud tau wän – is för de Katt.

D'rüm leiwer gaoh ehr ut den Weg
un legg di blots nich mit de an.
De kennt doch blots ehr eigen Recht
mit de fangs du nix gauet an.